

2009 Rondreis Botswana

Woensdag 9 september 2009.

Alle voorbereidingen zijn gedaan. Het huis is aan de kant, de sleutels zijn afgegeven aan de burens. We hebben via internet ingechecked, we zitten niet op de voorkeursplaats maar één rij naar achter. Om ca 13:00 uur vertrekken we naar het Novotel in Amsterdam, zodat we morgen op ons gemak naar schiphol kunnen. En we kunnen hier de auto in de vakantie laten staan. 16:30 uur check-in in het Novotel, hebben een kamer met uitzicht op Schiphol.

Donderdag 10 september 2009.

06:30 uur gaat de wekker, na een lekkere douche gaan we richting ontbijt. We liggen goed op schema. Daar we gister al hebben ingechecked kunnen we rustig het busje van 08:15 uur nemen naar Schiphol. Alles verloopt op tijd en na het printen van de boardingcards hoeven we slechts een klein uurtje te overbruggen voordat we kunnen instappen op vlucht KL 0591 naar Johannesburg. Een lange zit van meer dan 10 ½ uur. Het wordt een prettige vlucht met leuke verrassingen. Er waren 2 mensen aan boord die morgen jarig zijn. De één een peuter wordt 2 en een oude dame wordt niet schrikken 102. Een verschil van 100 jaar. Dat is toch bijzonder. De reis verliep verder voorspoedig. Goede service we kregen zelfs een ijsje, nog nooit meegemaakt. Om 22:30 uur landen we op Jo-burg. Bagage opgehaald en onze reisgenoten ontmoet. Nu snel naar ons logeer adres voor vannacht. Emerald Guesthouse, drie sterren en een kroon. Eenvoudig onderkomen, goed te toeven voor één overnachting. De nacht was koud, het bed klein, dus knus snukkelen. Om 06:30 uur is het weer dag.

De vlucht Amsterdam naar Jo-burg was wat hobbelen betreft wel tamelijk onrustig, diverse keren het bord riemen vast aan, maar verder niets bijzonders.

Vrijdag 11 september 2009.

Na een beetje woelige nacht vroeg op en ontbijten eenvoudig maar wel lekker. Spullen ingepakt en wachten op het busje naar het vliegveld voor de vlucht naar Victoria falls (Livingstone Zambia) De temperatuur hier valt niet mee, het is ongeveer een graad of 17.

We worden met het hotel busje afgezet bij het vliegveld. We moeten zoeken want het is een doolhof gelukkig staan er mensen bij speciale info points om je verder te helpen als het niet meer lukt. Na wat te hebben gewinkeld (prachtige winkels) stappen we aan boord naar Livingstone. De vlucht verloopt voorspoedig en tegen het einde kunnen we vanuit het vliegtuig nog een glimp van de falls oppikken. We moeten ook een formuliertje invullen voor de douane. Het is bij het uitstappen op Livingstone een heel andere temperatuur, poeh, poeh, echt Afrika (heerlijk). We pellen als snel wat kleding lagen af. Het is een drukte van jewelste in de aankomst hal. Dat gaat een lange aangelegenheid worden. Maar nee, toch niet Connie, een van de groepsleden staat vrij ver vooraan en heeft geregeld dat we als groep het land in mogen. Zo dat scheelde aanzienlijk. De kosten vallen tegen we konden kiezen uit een single entree á \$ 50,= of een multiple entree á \$ 80,= voor de beide keren dat we de Zambiaanse grens over moeten. De keuze is gauw gemaakt.

Er staat een leuke minitruck op ons te wachten die ons naar het tented camp vervoerd. Daar is van alles te doen, en al snel zitten we voor een video presentatie met activiteiten. Oh onze mond viel open! Walking with Lions, Olifanten rides, bungee jumpen, raften en ga maar door. We kiezen voor morgen een helicopter vlucht over de falls en een high-tea op Livingstone island. De dag is dan al weer mooi gevuld. We worden naar onze tenten gebracht. Grote koepels met ha, ha, leuke bedjes opgemaakt en al met echte dekens. Achter onze tent is een zwembadje, we besluiten een duik te wagen. Brrrr, ijswater, maar we knappen er van op. Tijd voor een drankje. De rest van de groep zit al aan een tafeltje te borrelen. We schijven gezellig aan en besluiten voor 's avonds het buffet te bestellen voor 19:00 uur. Het is gezellig en het eten is goed. Na een lange dag vallen we even na negenen in slaap op onze bedjes.

Zaterdag 12 september 2009.

Heerlijk geslapen, een paar onderbrekingen door jeugd die iets te veel gedronken heeft en daarnaast nog een koor van brulkickers. Wat een lawaai kunnen die maken. Geeft je wel een gevoel van buiten zijn. We zijn vroeg wakker ± 06:00 uur, dat mag ook wel als je even na negenen naar bed gegaan bent. Het is nog vrij rustig op de camp-site, dus kunnen we lekker gaan douchen enz. Daarna op ons gemak ontbijten. Scrambled eggs, bacon, chips, tomato onion, en toast, dit is tenminste

gaan met z'n vijven in de helikopter, en John houdt woord.

De rondvlucht is fantastisch, jammer van de heiige lucht. We zien de Victoria falls eerder vanuit de lucht dan vanaf het land. We zien ook nog een grote kudde olifanten een buffel en zebra's kortom een indrukwekkende vlucht. Nadat we weer terug gebracht zijn gaan we op het terras een bakje koffie drinken en maken een praatje met Ger en Christine. We besluiten

op het terras bij het zwembadje te blijven tot onze volgende tour een high-tea. We bestellen een taxi om ons naar het Victoria hotel te brengen waar vandaan we vertrekken voor de high-tea. De taxi chauffeur Humphrey vertelt onderweg wat over de wegen en na een minuut of 10 komen we bij het Victoria hotel, waar Zebra's en Impala's in de tuin lopen. We moeten door de lobby van het hotel naar de tuin waar we opgepikt worden met de boot. Dit is een ongelooflijk luxe hotel. Met de boot vertrekken we naar Livingstone Island een klein stukje varen door op sommige plaatsen snel stromend water. Aangekomen op Livingstone Island is het een klein stukje lopen naar de rand van de watervallen. Een overweldigend uitzicht, en dan te bedenken dat er maar zo'n 10% van de hoeveelheid water die in de regentijd erover valt stroomt. Het blijkt dat we kunnen zwemmen in "Devils Pool" zo'n 50 centimeter van de rand van de waterval. Je moet eerst een stukje door het water waden. En een stukje zwemmen. Dan

datgene wat wij genomen hebben. Er is nog veel meer. Na het ontbijt de tickets voor onze tours opgehaald en een paar foto's van de Zambezi vanaf het terras bij het restaurant/bar van de camp-site (Waterfront) genomen. Om precies 08:20 uur worden we opgehaald en naar het vliegveld gebracht, ± 5 minuten rijden. Hier worden we ingechecked en moeten we even wachten. John zegt ons dat als we dicht bij hem blijven hij ons een plaats voorin en aan het raam bezorgt. We

op het terras bij het zwembadje te blijven tot onze volgende tour een high-tea.

We bestellen een taxi om ons naar het Victoria hotel te brengen waar vandaan we vertrekken voor de high-tea. De taxi chauffeur Humphrey vertelt onderweg wat over de wegen en na een minuut of 10 komen we bij het Victoria hotel, waar Zebra's en Impala's in de tuin lopen. We moeten door de lobby van het hotel naar de tuin waar we opgepikt worden met de boot. Dit is een ongelooflijk luxe

kom je bij "Devils Pool" dit is een poel van 4 meter diep en een meter of 5 breed. Hier is de stroming rustig. Je kan dan naar de rand van de waterval op ± 1 meter is een rotswand waar het water eroverheen stroomt, recht naar beneden, 108 meter. Een hele ervaring zo aan de rand van de waterval in het water. Carla kon helaas niet mee. Ze hadden ons verzuimd te vertellen dat dit mogelijk was, dus we hadden geen badkleding bij ons. Voor Ton geen probleem die kon wel in zijn

ondergoed.

Jammer, jammer, jammer maar geen goed idee om dan toch in ondergoed te gaan voor mij. Blijf achter om de foto's te maken. De zwemclub worstelt zich eerst over de partij glibberige rotsen om vervolgens via een touw de rivier in te dalen, hand, in hand. Eens stukje zwemmen tegen de stroom en daarna een fikse sprong in het poeltje voor de rand van de waterval. Ik fotografeer me te pletter. Dit moet absoluut niet gemist worden. Na

een kwartier komt de club weer dezelfde weg terug. Tijd voor de high-tea, in party tent met uitzicht op de kleine falls. Geweldig, je waant je in het Victoriaanse sferen, er worden drankjes geserveerd, en er staan allerlei engelse high-tea hapjes klaar. Pasteitjes, soesjes, brownies, kleine broodjes, en natuurlijk de echte Engelse scones met jam en boter. We smullen, maar aan alles komt een einde en na 2 uur genieten zitten we op het bootje terug naar het prachtige hotel waar Humphrey al op ons staat te wachten. Onderweg terug wacht ons een verassing. Er zijn olifanten langs de weg gesignaleerd. Humphrey vraagt of we willen kijken. Hoe kun je dat nu vragen ? **NATUURLIJK !!** Even later staat de taxi stil langs de kant, staat

een grote olifant. Wat een reus! Er komen er meer. We kijken onze ogen uit, zo dichtbij. Na een poosje sluipen ze weer weg. Zo geruisloos voor zulke grote dieren. De lokale bevolking is ook opgewonden. Ze gaan achter de olifanten aan. Waarom? dat komen we niet te weten. Humphrey rijdt ons terug naar Waterfront. We bergen onze spullen op. Eten hoeft niet meer, en na een gezellige borrel en bijpraat avondje duiken we 22:30 uur in onze reeds opgemaakt bedjes en soezen tot de volgende morgen 06:00 uur

Zondag 13 september 2009.

We worden om 06:00 uur wakker, en besluiten om ons te gaan wassen en in te pakken. We gaan douchen pakken onze spullen en gaan ontbijten we hebben tijd zat. Tussen 08:00 en 08:30 vertrekken we naar Botswana.

Na een rit van $\pm 1 \frac{1}{2}$ uur komen we aan bij het pontje naar Botswana. Er staan allerlei vrachtwagens te wachten voor de oversteek. We hadden van Humphrey de taxi chauffeur gehoord

dat sommigen wel 14 dagen moeten wachten voordat ze over de juiste papieren beschikken. Wij kunnen na een uurtje inschepen, nadat we eerst kennis hadden gemaakt met Clinton onze reisbegeleider / chauffeur / gids voor Botswana. We gaan lopend de pont op om aan de andere kant weer in te klaren voor Botswana. Dat gaat we vlotjes we zitten snel weer in de jeep, naar de bank voor Pula's (valuta). Helaas het is zondag de bank is gesloten, wat nu? Clinton stelt voor ergens anders te wisselen bij een wisselkantoor. Zo gezegd zo gedaan. En snel zijn we dollars lichter en pula's rijker. De snacks kunnen bij de super worden gehaald, de drank bij een groothandel. Daar aangekomen Helaas het is zondag en er wordt op zondag geen drank verkocht. Onze laatste kans is de lokale bar aan een camp-site. Daar kopen we bijkant de hele voorraad op. We gaan immers de rimboe in, en dus geen bar.

We willen nu graag genieten van onze reis. Clinton zet ons af bij een bootje voor een sunset cruise op de Chobe rivier. Drankjes, water en broodjes worden ingeladen. De vaart begint. We zien meteen al hippo's en krokodillen en heel veel olifanten. Echt geweldig. De olifanten zwemmen zelfs in de rivier. Zo leuk met de slurfjes in de lucht. De kleintjes zwemmen mee! We zien nog Roan antilopen en buffels. Om 15:00 uur meren we aan. Clinton staat klaar met de landcruizer die we

voor de rest van ons verblijf in Botswana gebruiken. Na een rit van een half uur komen we aan op de plaats waar we gaan kamperen. Onderweg hebben de mannen hout verzameld voor het kampvuur, om te koken en voor warmte. Het is een open plek in het bos met geen sanitair. De kok had een gat gegraven waar een doos met wc-bril op is gezet, en het geheel staat in een tent. Dus echt terug naar de basis. De tenten blijken flink te zijn, ongeveer het formaat van de tenten van het

waterfront. Ze zijn makkelijk op te zetten en al snel hadden we onze "bedrolls". Een ingenieus systeem van opgemaakte bedden in canvas hoezen die uitgerold kunnen worden, en open geritst en hup slapen maar. Met kussen dekbed en laken. We zijn moe, en gaan bij het kampvuur wat drinken kletsen en wachten op het eten. Het blijkt best lekker. Kok Clever (dit is echt zijn naam) heeft zijn best gedaan, geholpen door een van de groepsleden. Ton snor, omdat we twee Tonnen hebben, 1 met en een zonder snor. Na uitleg over

wat er morgen gaat gebeuren, nog een drankje en een toiletstop (plassen mag alleen in de vrije natuur niet op het toilet) duiken we onze bedrolls in. Het is warm dus we blijven op het dekbed liggen. Ton valt snel in slaap. Ik lig nog wakker van de vele geluiden. Gerommel, en geschurk langs de tent, getrippel en gekraak. Trompetteren in de verte, hyena gelach en leeuwen gebrul. Midden in de nacht is er consternatie, het blijken 3 honingdassen op strooptocht en een hyena die het water probeert te stelen. Ze worden door Clinton, die op de landcruizer slaapt verjaagd. Om 05:30 uur zijn we wakker.

Maandag 14 september 2009.

Snel de bedrolls oprollen, dat gaat wonderlijk snel. Tassen inpakken en tentje plat. We kunnen ontbijten en vertrekken om 07:30 uur. Voor de rit naar de volgende camp-site. In het park (Chobe national park). Een grote game-drive. We zien olifanten en verschillende vogels, en een corybusterd (de zwaarste vliegende vogel). Daarna wordt het stil. De dieren laten het op het heetst van de dag afweten. De groep wordt wat ongeduldig en ook hongerig. De weg is ook er onbegaanbaar, met

veel putten en gaten. Soms komen er takken binnen die pijnlijk tegen armen en gezicht slaan. In de middag stoppen we bij een meertje voor de lunch. Daar waren we allen aan toe. Ook alleen al om de stramme ledematen te stretchen. We knappen er van op. En na een klein uurtje vertrekken we weer voor de laatste 2 uur. Nu zien we van alles. Hoop olifanten en ook een grote groep giraffen. Hartstikke mooi! Het landschap is ook gekleurerd met verschillende soorten bloemen. Clinton stopt en laat ons de wilde jasmijn ruiken. Het is ook nog eens een mooi bloempje. Even later komen we bij een marker, het is een aanwijspunt voor de camp-site en al snel komen we bij een meertje met één hippo. Daar langs is de camp-site. Snel uit pakken en tent opzetten. Er loopt een olifanten trail vlak langs het kamp. Spannend voor vannacht. We drinken wat en de crew maakt een douche gelegenheid, waar meer dan de helft dankbaar gebruik van maakt. Nu lekker relaxen met een savanna (soort cider) en wachten op het eten. De eerste (en enige) hippo is al gesignaleerd. Na de soep en spaghetti bolognese gaan we om 21:00 uur de tent in. De avond is helder dus er is een prachtige sterrenhemel. Het dakje van de tent is open. We vallen door vermoeidheid snel in slaap. Het wordt een rustige nacht geen dieren.

Dinsdag 15 september 2009.

05:30 uur de wekker gaat. Tijd voor een heerlijk dagje game-driven. Na het ontbijt gaan we op pad. Het is Afrikaans ochtendfris. Na een half uurtje panne !!! We kunnen onze benen strekken terwijl Clinton de landcruizer repareert (met ijzerdraad en kabelbinders). We zijn weer snel op weg. We zien vogels, waaronder prachtig gekleurde rolers en olifanten. Wat een geweldige dieren. We gaan vandaag op katten jacht. Er is een luipaard met jong onlangs gesignaleerd. Het woont

in een prachtig rotslandschap met bloeiende acacias die heerlijk ruiken en prachtige kalahari apple leaves in schitterende paarse bloei. We genieten met volle teugen. De bloei duurt slecht twee weken, we zijn op het juiste moment. Het luipaard wordt niet gevonden. Voor we naar de lunch plek gaan bekijken we nog een oude rots tekening, waarvoor we een klein stukje moeten klimmen. Bij een waterpoel staat een groep olifanten te drinken, op een kleine 10 meter van de auto, eerder 5 meter. Je kunt er uren naar kijken, maar dat is niet de bedoeling. We gaan op een wat grotere afstand lunchen zodat we de olifanten nog steeds kunnen zien. Na een half uurtje toch weer proberen het luipaard te spotten. Ze is niet thuis. Nu ik dit opschrijf

lopen er olifanten langs de camping richting pool. Wat een leven!! Verder met vanmiddag. We zien weer een hoop: giraffen, olifanten en verschillende vogels, trap en secretarisvogel, 2 stuks nog nooit gezien, zo elegant. De middag gaat bijna over in de avond als we de camp-site bereiken. Nu een savanna en genieten van de mooie zonsondergang.

Woensdag 16 september 2009.

We moeten vroeg op want het is lang reizen en we willen nog een avond safari doen in Moremi. 05:30 uur opstaan en we zijn weg om 07:00 uur een goede tijd volgens Clinton. Het gaat voortvarend en zijn om 08:30 uur bij de gate van Savuti, hier wordt even gepauzeerd en geplast, en rijden maar weer. Na 1½ uur een paar klappen en gesputter, nee geen klapband maar een lege tank. We moeten van de grote tank overhevelen naar de kleine tank. Duurt ± ½ uurtje, gelijk maar gebruikt voor koffie pauze. (de auto verbruikt veel meer benzine dan Clinton de chauffeur verwacht heeft). Daarna weer

rijden door het mooie landschap. We komen diverse vogels tegen maar verder weinig andere dieren. Om 13:00 uur komen we in Moremi nature reserve. Even de benen strekken bij de gate en daarna het park in. We komen een andere truck tegen en Clinton en de andere chauffeur wisselen wat beleefdheden en informatie uit. Er blijken 50 meter verder *zeven wilde honden* te liggen. Dit is natuurlijk een grote verrassing, en iedereen is enthousiast. We rijden weer verder, weer een grote klap. Clinton en Clever gaan kijken, en stappen

bezorgd weer in. De dissel van de aanhanger is gescheurd. We rijden heel langzaam verder richting camp-site. Maar eerst komen we nog een leeuw tegen die bij een giraf ligt. De giraf is al behoorlijk aangevreten en ligt er al een paar dagen. De dag kan niet meer stuk. We sukkelen verder via een dorpje waar we nog wat te drinken kopen. (alleen bier meer is er niet). En komen bij de andere grens van het park. Clinton gaat hier vragen waar hij de dissel kan lassen. We mogen op de camping direct na de gate kamperen (hier is

stromend water). Clinton heeft een andere trailer geregeld, die komt uit Maun en we kunnen nog wat drank bestellen. Dit is een geluk bij een ongeluk, want in het dorp is niet veel te krijgen. Clinton vertrekt om de trailer die we bij ons hebben te repareren, want deze moet terug naar Maun. Misschien is hij op tijd terug voor de avond drive. Helaas het repareren duurt langer dan gedacht en gaan alleen nog maar wat hout halen geen drive meer. Iedereen heeft inmiddels gedouched en we

kunnen gaan eten. Goulash met rijst, lekker. Hierna even napraten en slapen. We worden 's nachts nog een paar keer wakker van het gejack van een hyena en gebrul van een leeuw (de giraf ligt hier niet zo heel ver vandaan)

Donderdag 17 september 2009.

Vroeg op voor een gamedrive we vertrekken kort na 06:00 uur, en rijden eerst naar de giraf van gisteren. Er zitten nu twee hyenas en een heleboel gieren, van de giraf is bijna niets meer over. Na verloop van tijd rijden we verder Clinton praat nog wat met collegas en we cruisen weer verder. Na verloop van tijd zien we een auto stil staan, wij kijken wat daar is. **Hoera!!!** een luipaard, nee twee luipaarden, een vrouwtje en een jong mannetje in de boom. Even later komen ze de boom uit en

wandelen ze weg. Wij volgen ze. Op naar de volgende boom waar nog de rest van een prooi ligt. Hier rommelen ze wat rond en terug op de grond. Op een bepaald moment gaat het mannetje ervandoor en loopt het vrouwtje de andere kant op recht naar een ouder mannetje en verdwijnen ze. Wij rijden weer lekker door en gaan koffie drinken en bespreken wat we allemaal gezien hebben. Hierna rijden we nog wat rond en zien nog een paar olifanten in het water. Waarna we naar de

camping terugrijden voor een brunch. Clever heeft scrambled eggs en hamburgers lekker eten. Hierna rusten voor de avond drive.

We gaan op zoek naar leeuwen. Er waren twee mannetjes gespot deze morgen, maar hoe we ook reden, er was geen leeuw te bekennen. Het werd ook al donker, dus foto's maken is dan niet meer aan de orde. We racen terug naar het kamp, later hoorde we dat het verboden is na 19:00 uur te game-

driven. We kwamen na zevenen aan. Clever de kok (schattig met een hoedje op) was druk met het eten bezig. En al gauw trad hij verlegen naar voren om het avondmaal aan te kondigen. "Diner is ready, we've got two courses, shepard pie (ovensotel met aardappel puree gehakt en kaas) and tropical fruit mix with custard". Dit alles werd welkom ontvangen. Het was een geweldige dag. En vermoeid maar voldaan kropen we na een savanna om 21:00 uur de tent in.

Vrijdag 18 september 2009.

05:30 de wekker loopt af. Vandaag gaan we naar Xakanaka, twee nachten wild kamperen, met bush toilet en (wat een luxe) bush douche. Het loopt voorspoedig en tegen 11:00 uur staat het kamp in Xakanaka. We gaan direct game driven. Onderweg vernomen dat er leeuwen zijn gespot. We blijven dicht bij het kamp. En na impala's en Lechwes en mooie watervogels zijn ze er dan: **de LEEUWEN**. Twaalf stuks, ze liggen lui onder een boom. Het mannetje ligt vooraan en is goed te zien. Wat een

mazzel. Hebben we deze safari, men roept en de wens gaat in vervulling. We kunnen ook nog een wahlbergs eagle van heel dichtbij bekijken. Hij had net een eekhoorn gevangen. Die hij op een boomstronk zit te eten heel dicht bij, hij vliegt niet op als we stoppen. Ongelooflijk volgens Clinton, dit had hij nog nooit meegemaakt. Wij "Lucky Dutch". We gaan terug naar het kamp. De magen knorren. Clever heeft de lunch al klaar. Daarna siesta. Voor het kamp trekken de zebra's voorbij. Ton gaat hout halen met Clinton, hij geniet zichtbaar bij terugkomst. Nu wachten tot 15:00 uur, een nieuwe drive wacht ons.

Een tijdje rusten en na de koffie met koekjes vertrekken we om 16:00 uur voor de volgende game-drive. We rijden naar de plaats waar we de leeuwen gespot hadden, ze liggen er nog steeds.

Alleen heeft een van de mannetjes zich afgezonderd en ligt nu langs de kant van de weg. We staan hier een tijd stil omdat ze volgens Clinton straks waarschijnlijk in beweging zullen komen. Het duurt wel erg lang en sommigen vinden dat we verder moeten kijken. Dus dat gebeurt dan ook. Om een uur of zes zijn we weer terug na een leuke rit door het park zonder veel bijzonders gezien te hebben. Nou ja niet veel bijzonders: waterbok, kudu, troep bavianen en vele vogels. Voor dat we bij de leeuwen gaan kijken is er nog een plas / rook / drink stop.

Bij de leeuwen heeft het grote mannetje zich weer bij de groep gevoegd. Maar er is niet veel beweging, af en toe staat er een op en loopt 3 meter en valt dan weer neer. De meeste ander truckjes zijn alweer verdwenen en het begint aardig donker te worden, als Clinton besluit ze van dicht bij te gaan bekijken. En rijdt zijn auto tot een meter van de groep leeuwen. Oei dat is wel heel dichtbij. We nemen snel nog wat foto's voordat het te donker is en komen met donker in het kamp aan waar Clever het eten bijna klaar heeft. We eten champion soep

en kip met pasta. Iedereen is moe en voldaan en al snel zit iedereen in zijn tent om te slapen morgen weer vroeg op.

Zaterdag 19 september 2009.

Zoals gebruikelijk om 05:30 opstaan, koffie / thee en ontbijt. Hierna vertrek voor een game-drive. Als eerste proberen we de leeuwen van gisteravond te vinden. Dat lukt vrij snel. Ze zijn niet veel verplaatst en hebben nog niet gegeten. Ze liggen nu allemaal goed zichtbaar bij elkaar op één mannetje na die iets verderop ligt. En zich bij de groep voegt op het moment dat

we hem op de foto willen zetten. Het is behoorlijk kil in de auto deze morgen. Na een tijdje rijden we verder voor een toilet stop en benen strekken. Hierna gaan we proberen het luipaard te vinden dat gisteren gehoord is. We cruizen door het park en zien van alles behalve het luipaard. Ondertussen zijn we in de buurt van het vertrekpunt van de boottocht over de okavanga rivier gekomen. Het is nu bijna 11:00 uur en we gaan een tochtje over de

rivier maken, met een motorbootje. Er kunnen vier mensen op het dak en de rest beneden. In eerste instantie gaan er maar twee op het dak. Maar als blijkt dat je vanaf het dak in de ooievaars nesten kunt kijken dan zijn er ineens meer gegadigden. Je hebt een goed uitzicht op de ooievaar en maribu nesten, en kan heel dichtbij komen. Hierna varen we rustig verder, tussen de rietkragen door naar een eilandje om te gaan lunchen. De lunch heeft Clever al voor ons voorbereid. Pasta salade, en tonijnsalade, plus sinasappels en oja gekookte eieren. Voordat we naar de lunchplek kunnen inspecteert de gids eerst het eiland op buffels en hippo's die er soms zitten. Na de lunch varen we rustig terug en komen onderweg nog een krokodil en monitor lizard tegen. Van een van de prachtige waterlelies maakt de gids een halsketting voor Connie. Hierna in gezwinde vaart terug, Ger geeft zijn shirt nog weg aan de gids omdat hij deze zo leuk vindt. Om 14:00 uur zijn we weer terug bij de aanlegsteiger waar Clinton ons op staat te wachten. En na een korte toiletstop rijden we terug naar ons kamp waar we even pauzeren en koffie / thee gaan drinken. Om dan om 16:00 uur te vertrekken voor de volgende game-drive. Clinton gaat op zoek naar

wilde honden. Maar hoe hij ook zoekt geen wilde honden, wel een marsh owl, Clinton heeft deze zelf nog nooit zo mooi zien poseren het is dan ook geweldig. We komen ook nog bij een plas met twaalf verschillende soorten water vogels. Hier nemen we de tijd om even wat te drinken en van de ondergaande zon te genieten. Als deze verdwenen is

rijden we via de 4de brug terug naar de leeuwen. Deze beginnen nu in actie te komen., en lopen heel dicht langs de auto. Ik vind wel een beetje te dichtbij. De jongeren beginnen te spelen de ouderen zijn met allerlei andere rituelen bezig. Helaas voor ons het wordt te donker en we moeten terug naar het kamp. Clever heeft weer een lekkere maaltijd bereid en na het nuttigen hiervan en het uitwisselen van onze ervaringen van de dag gaan we naar bed.

Zondag 20 september 2009.

Gebruikelijke tijd opstaan en alles inpakken voor ons vertrek naar Maun.

Waar we na een rit van zo'n vier uurtjes aankomen (met koffiestop bij de gate). Onderweg passeren we nog een groot hek. Het blijkt dat het hek een scheiding is voor de wilde hoefdieren en de gedomesticeerde hoefdieren ivm mond en klauwzeer.. Nu komt er asfalt wat een heerlijkheid na dat hotsen over zand paden. We zijn nu ook weer in de bewoonde wereld. Maun blijkt een echt Afrikaans stadje te zijn. Er vinden zelfs motor racen plaats nee motor cross. We nemen een afslag

en rijden op de lange oprit naar de Okavango rivier lodges. Het ziet er erg liefelijk uit met bougainville in de tuintjes van de huisjes. Wij krijgen nr 111. He lekker douchen en batterijen opladen. Douchen lukt, maar de electriciteit is helaas uitgevallen tot ...?? We gaan maar lunchen in het restaurant. Iedereen is al paraat behalve An en Lies die komen iets later ook. Clever heeft vrijaf omdat we hebben besloten ook 's avonds in het restaurant te dineren. Wel komt hij met de afspraak dat we om 16:00 uur worden opgehaald voor de vlucht met de cesna's over de okavanga delta. We nemen een savanna en bestellen lunch, die een half uurtje later wordt geserveerd. Heerlijk om weer eens aan tafel te eten. Iedereen is vol en zoet en de groep valt uiteen. Relaxen tot 16:00 uur.

Om exact 16:00 uur worden we door Clever opgehaald. Hij heeft een safari truck voor zes personen en een Nissan voor de rest bij hem. We rijden naar het vliegveld waar we bij een ticket bureau kaartjes kopen á \$ 80,= pp voor de rondvlucht. We kunnen om 17:00 uur de vlucht maken dus we lopen nog even naar een winkelcentrum in de buurt. Maar alles is gesloten (zondag) dus wachten we op het vliegveld. Na de security check kunnen we naar de vliegtuigen er

staan er genoeg. Maar we worden verdeelt over twee vliegtuigjes, in ieder gaan vijf personen, één naast de piloot en dan twee maal twee personen erachter dus iedereen zit aan het raam. De vlucht duur ongeveer 45 minuten en gaat over de delta. Je ziet natuurlijk Maun een uitgestrekt stadje met veel ruimte tussen de huizen en daarna? Water / moeras /droge grond en Olifanten, buffels, giraffen, nijlpaarden en impala's. Vooral de grote groepen olifanten maar ook de buffels maakten indruk. Maar ja aan alles komt een einde, ook aan deze vlucht. Nadat we terug gebracht zijn naar onze lodge gaan we daar dineren (buffet stijl) en borrelen we nog wat na. Niet al te laat gaan we slapen in onze krakende bedden, en genieten van een goede nachtrust.

De vlucht was fantastisch. Het landschap, de kleuren, de glanzende rivier armen in de ondergaande zon. En ook nog eens dieren zie Ton's verhaal.

Maandag 21 september 2009.

Na een goede nachtrust zijn we toch nog vroeg wakker, Ja dat ritme verandert niet zo snel. We genieten van het uitgebreide ontbijt, de warme douche enz. De batterijen zijn weer opgeladen (letterlijk en figuurlijk) voor het volgende deel van de reis die om 11:00 uur gaat beginnen. Helaas 11:00 uur halen we niet. De reparatie van de cruizer (lekke remcilinder, hebben we al van het begin last van) duurt langer het zal 14:00 uur worden voordat we

vertrekken. Nadat we gelunched hebben en alles ingepakt vertrekken we om de boodschappen te gaan doen voor de komende 3 dagen in de bush. Om 14:45 uur vertrekken we dan uit Maun. Over de geasfalteerde weg gaat het hard. Onderweg moeten we bij de buffel fence onze voeten ontsmetten voor mond en klauwzeer, en de truck moet door een bad rijden. Verder racen over de asfaltweg. Om ± 17:30 uur komen we bij de gate van Nxaipan we slaan af en denken dat we er bijna zijn maar nee, we moeten nog een stuk naar de

echte gate. We begrijpen nu waarom hij zo hard reed, hij wil voor de donker het kamp bereiken. Om 18:30 uur zijn we bij de echte gate. Deze sluit ook om 18:30 uur in deze tijd van het jaar. En het begint al behoorlijk donker te worden. Onder begeleiding van de park beheerders worden we naar de camp-site gebracht. Om 19:00 uur komen we op de site en zetten in het donker ons kamp op wat wonderwel lukt. Clever maakt ondertussen het eten, dit maal 1 gang ivm de tijd. Na het eten gaan we dan ook bijna direct naar bed. We slapen dan ook onrustig na deze bewogen dag.

Het is heerlijk weer in de vrije natuur te slapen, de rust de sterren en de dieren geluiden. We kunnen ons alleen niet oriënteren waar we precies staan. Dat is een verassing voor de dageraad.

Dinsdag 22 september 2009.

Op de gebruikelijke tijd op 05:30 uur. Om 06:00 uur met het eerste licht beginnen we aan de game-drive. Het is hier een heel open landschap. In de verte zie je van alles bewegen. Om een uur of acht stopt Clinton en loopt rond de wagen en kruipt eronder. Het blijkt dat er geen benzine van de reserve tank naar de hoofd tank stroomt. Na wat gerommel blijkt de reserve tank leeg. En de hoofdtank heeft ook niet veel meer. Na ampel beraad besluiten we naar de gate te rijden om benzine te proberen te regelen. Bij de gate kan Clinton regelen dat hij naar een naburige lodge gebracht kan worden, en hij loopt de hele tijd te bellen met zijn satelliet telefoon. Als Clinton na ruim een uur terug komt met twee kannen benzine en de mededeling dat hij er meer kan halen slaken we een zucht van verlichting. Wij hebben onze tijd besteed met koffie drinken en wat rondhangen. Maar nu kunnen we weer rijden. Via een kleine omweg rijden we naar het kamp en Clinton gaat weg om brandstof te tanken. Als hij terugkomt vraagt hij of we nog even naar de waterhole willen. Natuurlijk willen we dat, en na een half uurtje staan we bij de

waterhole waar een drietal olifanten wat

staan te suffen. En net 2 jakhalzen vertrekken. Er komt een batteleur aangevlogen om te drinken recht op ons af en er komt er nog een. Wat later ook nog een gier die wat ruzie maakt met de batteleur. Ook komen er impalas drinken met in hun kielzog gnoe's, dit gaat heel omzichtig en kost de nodige tijd voor dat ze gedronken hebben we zien nog springbokken en er komt een hele grote olifant aan lopen om te drinken. Hoe dichterbij de poel komt hoe harder hij loopt. Hij begroet de andere en gaat drinken. Het wordt behoorlijk warm

en we gaan terug naar het kamp om wat te rusten. 's Avonds (middag) maken we nog een sunset tour waarbij we naast de impala's en springbokken een struisvogel en een paar orixen (spiesbokken) zien.. Vlak voor dat de zon gaat zakken stoppen we om wat te drinken en krijgen we een bak popcorn die Clever gemaakt heeft. Nog voor de zon helemaal onder is rijden we langs de waterhole om te kijken of daar nog activiteit is. Nou die is er, een behoorlijk grote groep olifanten is er aan het drinken. Helaas we kunnen er niet te lang blijven want met donker ± 19:00 uur moeten we in het kamp zijn. Waar Clever wederom een goede maaltijd voor ons klaar heeft staan.

[De waterholes zijn een lust voor het oog. Het trekt dieren aan en er gebeurt van alles.](#)

Woensdag 23 september 2009.

Gebruikelijke tijd op en alles inpakken.

[Het plan voor vandaag ligt al klaar. Na het ontbijt een korte game-drive richting gate. Mooie oryxen en cory bustards!! Wat zijn er veel in dit park. En weer net als dinsdag een secretaris vogel. We rijden door prachtige acacia struiken met bloemen richting gate, en daarna naar Baines baobab. Ze worden de zeven zusters genoemd en zijn in 1862 geschilderd door mr Baines. Ze schijnen er nog net zo uit te zien als toen. We rijden naar een zoutpan en in de verte zie je ze staan. We stappen uit en wandelen er heen. Ze zijn indrukwekkend. Prachtig van vorm, bijna een monument in het kale landschap. We drinken koffie onder de](#)

[bomen en vangen na een half uurtje de lange tocht weer aan naar het Makgadigadi birth sanctuary. Onderweg stoppen we nog twee maal bij tankstations. Daar wordt dankbaar gebruik van gemaakt om snacks te kopen. Het duurt nog even voordat de lunch is. Het vogelpark blijkt een misser. Geen flamongos \(zoals de reisbeschrijving zegt\) ha, ha, er zijn al de nodige grapjes over gemaakt. De flamingos zitten in Tanzania, het is gewoon de verkeerde tijd van het jaar. Het park](#)

[zelf ziet er desolaat uit, geen boom te zien. Plotseling zien we water. Een "fata morgana ?", nee een groot meer verschijnt. Er is ook een uitkijkpost. We zien een grote pelikaan en wat watervogels. We gaan lunchen., de groep valt als hongerige wolven aan. Het is al 14:00 uur en de laatste maaltijd was \(buiten de snacks om\) vanmorgen 05:30 uur](#)

Het park was in eerste instantie ons kampeer terrein, Clinton heeft echter besloten om door te rijden naar Elephant Sands. Daar is stromend water, een zwembad en een bar. De bewoonde wereld dus.

Verder over de goed geasfalteerde weg naar Elephant Sands zo'n 50 kilometer. We komen daar om een uur of vier aan. We maken kamp en gaan zwemmen in het zwembad van niet olympische afmetingen, 3 slagen en je bent aan de andere kant (in de lengte). Elephant sands is een normale camp-site met douches (openlucht) en toiletten, plus een bar / restaurant. Na het zwemmen nemen we wat te drinken uit de bar en zien we een olifant uit de poel voor de bar drinken. Ze schijnen ook uit het zwembad te drinken. Dit is dan ook te merken aan de water kwaliteit. Na een paar drankjes worden we geroepen voor het eten. Clever heeft kip op de grill, boontjes, rijst en pap (maismeel) gemaakt. Met als toetje aardbeien custard pudding. Smakelijk eten. Van de pudding wordt door sommigen iets te veel genomen zodat niet iedereen daarvan heeft kunnen genieten. Terug naar de bar en nog even nagenieten van de lekkere koude drankjes. Daarna naar bed. Wordt om 02:30 uur opgeschrikt door krakende takken. Kijken naar buiten en zien twee olifanten op de camp-site. Ze zijn op weg naar de poel en nemen onderweg een hapje van de boompjes op de camping. Hartstikke leuk zo dichtbij. Lekker verder dromen want het is straks lang rijden.

Donderdag 24 september 2009.

Opstaan, er is er al een vroeg aan het rommelen. Dus iedereen is er vroeg bij vandaag. De meeste hebben de olifanten vannacht niet opgemerkt. Voor de laatste maal inpakken want we nemen vandaag afscheid van Clinton en Clever en gaan terug naar Zambia. Rijden over de asfaltweg, soms goed, soms slecht en soms afwezig naar Cassane de grensplaats een rit van zo'n 3½ uur. We komen onderweg weinig bewoning tegen maar zien nog wel grote vogels in de bomen en olifanten langs de kant van de weg. Ook zien we nog een drietal cessebys (antilopen) maar te kort om op de foto te zetten. Na twee uur koffie break bij een poel langs de weg. Hier kunnen we nog even genieten van de mooie natuur. Oei er ligt olie onder de auto. De seal van het differentieel blijkt te lekken Clinton zegt dat dit er nog bij kan na de ellende met deze auto en hoopt dat we Cassane zullen halen zonder verdere problemen en voordat alle olie weg is. Door rijden maar weer om 11:00 uur zijn we bij de grens. Snel stempels halen om Botswana uit te mogen. Daarna bagage afladen en afscheid nemen van Clinton en Clever. Clever regelt een klein bootje om ons over te brengen. En daar staat Colin ons weer op te wachten. De formaliteiten gaan hier ook soepel mede omdat Connie een multiple entree visum voor de groep geregeld had, toen we in Livingstone aan kwamen. Colin brengt ons naar de waterfront waar we een tent met de naam Bushbuck krijgen. Deze moet nog schoongemaakt worden, maar dit is ook zo gebeurt. We gaan eerst even zwemmen en daarna douchen en schone kleren aan. Geheel verfrist gaan we lunchen en blijven de verdere avond daar hangen. Niet al te laat gaan we naar bed, het is over maar hebben nog een dag in Livingstone voor we naar huis moeten.

Vrijdag 25 september 2009.

Vandaag een niet om 05:30 uur op. Maar heerlijk wanneer wij willen het wordt toch nog aardig vroeg. Want we zitten in een ritme. Mmmm, we gaan heerlijk ontbijten. Na de koekies en cornflakes smaken de eitjes, bacon, worstje, uien, tomaten, gebakken aardappeltjes en toastje erg goed. We blijven na koffiën met Lies en An. Om 14:00 uur komt Colin ons halen voor een tripje naar Vic-falls, maar we hebben nog alle tijd om een duik te nemen in het zwembad achter de tenten. De aapjes zijn actief vandaag. Het is een relatief koele dag, we hebben zelfs wat regen gehad. De aapjes worden ondeugend en stelen wasgoed van de tentjes. We liggen helemaal in een deuk als eentje zich oprolt in een handdoek en ook nog een broek probeert aan te trekken. (hij wurmt zich in een van de pijpen). Bij de tent terug genieten we

nog steeds van de aapjes. Dan is het tijd voor onze trip. Colin komt langs om te melden dat het iets later gaat worden. De olifant safari gangers zijn nog niet terug maar om 14:15 uur gaar de caravaan van start. Na een kwartiertje rijden komen we bij Vic-falls aan en betalen \$10,= pp en gaan wandelen. Het is werkelijk prachtig. Overal uitkijkpunten op de falls en je kunt zelfs naar Livingstone eiland lopen ivm de droogte kan dat maar twee maanden van het jaar. We doen het niet we zijn er aan het begin met de high-tea al geweest. We kopen nog wat olifantjes bij de souvenir kraampjes en zijn half zes weer terug. We worden op de wijn uitgenodigd door An en Lies. Het wordt een bere gezellige avond, en we rollen om 21:30 uur onze tent in. De laatste dag is ook ten einde. Morgen wacht ons een lange reisdag terug naar Holland via Johannesburg.

Zaterdag 26 september 2009.

Op ons gemak opgestaan en gaan ontbijten. Na het ontbijt de rekening gaan betalen. Helaas de creditcard machine heeft geen verbinding dus we moeten contant betalen. We betalen met euros en vragen us dollars terug. Niet de beste koersen maar altijd beter Zambia Kwacha overhouden. We pakken op ons gemak de tassen in en vertrekken om 11:00 uur naar de luchthaven. Voor de reis naar Nederland, om daar om zondag om 10:30 op schiphol aan te komen.